

Neděle , rodinný oběd a návštěva u táty a nevlastní mámy Vacky.

Poté, co jsem se sešla s každým členem mé rodiny zvlášť a něco vytvářela, vysvětluji, co bude následovat, a co bych chtěla, aby podstoupili a pomohli mi tím vytvořit moji bakalářskou práci.

Po pár mých větách nastává nejasný smích všech až na mého tátu, který mlčí a bez výrazu odchází do své dílny. Obratem se však vrací a normálním klidným hlasem pronese, že vyrobí ptačí budku a tu pověsí na mé chatě na strom.

Vacka: Mohla bych nabatkovat nějaký starý hadříky a udělat ti tam závěsy...

Adéla: Tak já bych tam mohla v úterý. Končím ve čtyři.

Macín: Já taky.

Adéla: Vyzvedneš mě?

Vašek: Já nemám v úterý práci tak taky můžu... Ale pořád nechápu, co tím chceš říct a, co lidem budeš ukazovat, co by je na tom mělo zajímat?...

Vacka: No já tomu rozumím, že prostě nějak zkoumá kreativitu a chce to po nás, protože po kom jiným než rodině, když je to vlastně nejjednodušší...

Vacka: A nebo pomaluju stromy, udělám jim bílý pruhy kolem dokola.

Vašek: Já udělám nějakou svoji malůvku. Vezmu barvičky.

Táta: No já bych tam moc nemaloval... myslel jsem, že se chystáme tu chatu tak nějak vrátit zpátky majiteli, když už tam moc nejezdíš...

Adéla: A já koupím nějaký maso, mohli by jsme tam pak grilovat.

Macín: Jo, bílý párečky.

Adéla: Máš je rád tati?

Táta: To jsou takový ty vinný klobásy? To moc nemusím...

Táta: ...Tak my bychom tam v to úterý taky po práci přijeli.

Vacka: Asi kolem té páté teda tam.

Pondělí, odpolední káva u mámy a nevlastního táty Joseho

Jose: ...No mě to bylo úplně jasný, takže ona nám teďka naporoučí, co dělat a my to celý za ni uděláme... My jsme dělný lid, chodíme do práce a nemáme čas na takovýhle zbytečnosti, to jsem ti mohl říct už u natáčení toho videa, že je to zbytečný... a co tím teda zkoumáš?...

Máma: ... Ale nerozčiluj se, tak teď je prostě potřeba to udělat, tak jí budeme muset pomoci.

Aneta: A já už vím co, udělám přírodní bubny...

Jose: ... Jo, ale to jsou teda zase umělecký happeningy. Nesmyslně se potáhneme na ten kopec... úplně zbytečně.

Aneta: Budu na to potřebovat, ale vrtačku!

Jose: Vrtačku? No... ještě tady ta malá nás všechna zaúkoluje...

Máma: Přece všichni chceme, aby tu bakalářku udělala a měla to už za sebou.

Jose: No tak, aby to pak taky udělala.

Máma: A co na to říkají ti tvoji učitelé a kdo je ten tvůj hlavní vedoucí?... No a hlavně, kdy budou ty promoce, jestli mi nedá volno z práce tak nevím...

Jose: A to budeš chtít zítra taky natáčet?

Úterý

Kvůli špatnému počasí akci ruším a zkouším ji přesunout na čtvrtek nebo pátek, kdy má být hezky. Probíhá sms a telefonická komunikace, kdy se rodina shodne uskutečnit akci ve čtvrtek.

Středa, den před akcí:

Telefonát

Máma: ... No víš, že Jose vždycky hodně kolem toho mluví a nadává, ale pak to stejně udělá... my bychom přišli i v to úterý, kdyby nebylo hnusný počasí... Na koho jinýho by ses měla spolehnout než na nás jako rodinu... Budu asi dělat takovej svícen, co ti tam pak nechám.. Tak zítra se teda uvidíme, ať je ti líp...

Telefonát

*Táta: Ahoj, já zítra v sedm mám obecní schůzi, tak můžeme se tam sejít spolu dřív? ... jestli jsem tě teda dobře pochopil tak je to něco, co jsme dělávali... a byly ty Velikonoce, tak já si po cestě tam nasbírám nějaký pruty a pak budu plést mrskačku... a nebo se ti to nezdá?.. Tak můžu vzít pilník a rozbrousit kolo a pak ho sníst.. takovej happening.
... No a Vacka ta si bere deku a sedne si na kopec na sluníčko a bude ji tam dodělávat, pak jako takovej vtip bych ti řekl, že ji tam nechá, no ale asi nenechá... tak nám ještě neděkuj...*

Čtvrtek, termín akce:

Setkání v Ostopovicích u Brna na mojí chatě.

Přicházím dříve a připravuji oheň a občerstvení pro příchozí. Chci především docílit toho, aby rodina spolupracovala a akce proběhla.

Táta s Vackou přicházejí nejdříve a před stanoveným časem, neboť můj táta musí odejít dřív a chce stihnout vytvořit jeho věc.

Vacka: My jsme si donesli nůši... a mám v ní deku, budu šít.

Táta: Mě se to tady stejně líbí. Dobrý na nějaký fety.

Vacka: No máš to tady pěkný... ten šeřík tak voní...

Táta: ... Jestli tobě to nevadí, tak mě to taky nevadí.

Poté přichází moje máma, nevlastní táta Jose a nejmladší nevlastní sestra Aneta. Jose má na starosti natáčení celé akce.

Jose: Kde jinde to dělat než na nejvyšším a nejnedostupnějším kopci v okolí.

Aneta: Ahoj, já jsem si donesla tašku a mám ji plnou různých věcí a taky vodovky jsem si vzala. Mám troje.

Máma: Babička si myslela, že jedeme všichni pracovat k tobě na zahradu a pěkně nám to chválila. Chtěla jet taky, ale vysvětlili jsme jí, že by do tohoto kopce určitě nevylezla. No tak tady aspoň posílá šunku a rohlíky...

Táta: Přinesl jsem si semínko neznámého stromu, udělal jsem mu pletenou tyčku a uvidíme jak se mu tady bude dařit.

Jose: A co tady dělá paňmáma?

Vacka: ... Co jsem včera ušila to dneska pášu...

Aneta: Já jsem přišla dělat takový přírodní masky.

Jose: Budeš to stříhat ty nebo já?... Dílo jsem se rozhodl natočit podle nejnovějších trendů.

Máma: Ježíš já jsem ti říkala nech toho... nic nekritizuj, do ničeho neremcej... prostě nech to být.

Vacka: Já to беру poctivě. Jako jediná pořád tvořím.

Aneta: ... mě ještě taky natoč.

Vacka: Dejte jí k narozeninám anilinky, to jsou jiný barvičky.

Máma: Né prosimtě, my máme už úplně všechno doma pobarvený.

Vacka: Každýho druháka na to utáhnu, když jim je půjčím...

Máma: Tak já jsem tady vyrobila Alici svícen, protože tady nemá elektřinu, tak jsem spojila užitečný s hezkým.

Jose: Počkat, to už máš vyrobený celý?

Máma: No... však to stačí ne? Já jsem to teď udělala.

Aneta: Tati teď já, mě teď natoč.

Táta: Já jsem si hledal na Wikipedii o těch hledačích umění..., že to chtěou vyjádřit filozoficky to umění a teď se mezi sebou hádají a přou, co vlastně jako umění je...

Jose: My jsme totiž teoreticky připraveni abys věděla...

Táta: Už se těším, to mě vždycky baví společná práce... co mám dělat?

Aneta: Tady je to hodně zarostlý.

Jose: No ty vole... viděla jsi někdy tee-pee Ali?

Máma: Z rovnejch větví to dělá každej hele.

Jose: Chce se mi říct z rovnych větví to umí každej, to není žádný umění.

Vacka: Takhle vzniká kunst.

Táta: A o tomhle by se možná i Wikipedie zmínila, že je to happening.

Táta: Ale to není vlastně podstata toho, že to má šokovat... protože kdyby to mělo šokovat...

Vacka: ... tak by to bylo strašně prvoplánový...

Jose: Já úplně nedělám v oboru, ale nepotřebuje hrášek hodně vody?

Máma: Neřeš to prosimtě.

Jose: Babička měla myslím pravdu... společně dřeme na zahradě.

Táta: Poslouchej... bylo řečeno společná práce, ty už jsi udělala dost.

Máma: Já už jsem si udělala bebino.

Jose: Řekl bych, že je to oběť na oltář vědy, ale to je blbost že...

Vacka: Hele já když jsem psala diplomku o nějaké disgrafii, tak jsem tam publikovala Vaškovy škrabopisy... a teď budu sama protagonistkou... hvězdou diplomky...

Jose: Já jsem chtěl říct, že za nás se takový pičoviny na škole nedělaly, ale ty jsi to celý pokazila...

Máma: Víš, tohle je vysoká škola drahý.

Jose: Jo sorry, sorry...

Táta: Jako vzhledem k tomu kopci je to hodně vysoko.

Máma: A nebude to spíš groteska? Při nejhorším se tam dá dát hudba místo toho, co říkáme.

Máma: Čert (pozn.: přezdívka mého táty) se jednou ztratil a celej půlden sázel na zahradě hrášek. A já říkám, kdes byl celou tu dobu? A on, že byl na zahradě sázet hrášek, aby ta naše holka až poroste, aby si ho tam mohla trhat.

Táta: Mě se strašně líbí, že využíváte toho, že si nic nepamatuji a tenhle příběh mi připadá velice nepravděpodobný.

Máma: ... tys udělal fakt obří záhon, ale už ho nikdo nikdy nevyplel, protože jsme neměli čas.

Táta: To musely být velký deprese.

Vacka: ... což bude po 23 letech totéž...

Máma: No dopadlo to neslavně, ale byl to takovej krásnej počin, že mu člověk nemohl ani nadat, že dělá nějakou zbytečnost.

Volá mi sestra, právě přijeli. Jdu jim odemčít branku. Po cestě do kopce na chatu jim vysvětluji, co se zatím odehrálo a co po nich budu chtít.

Macín: Čau, my jsme to nestihli.

Aneta: Pojd'te nám pomoci.

Vašek: Počkej...já, ale možná nechci být součástí uměleckýho díla.

Aneta: Já vám pomůžu, aby jste to nedělali sami.

Adéla: A to jako musíme i okopat?

Macín: ... ale pozor tady jsou netřesky.

Aneta: Jdu pomoci, aby jste to neměli hrozný.

Jose: A Vašek je takhle kreativní sám nebo to dostal za úkol?

Vašek: Vašek si dělá co chce.

Máma: On se zeptal Alice a ona mu řekla, že může všechno.

Táta: Hele, tak já povalím... jesi to, tak sorry, ale je to jak to je. Zdar vašemu umění.

Odcházím s tátou odemčít branku a rozloučit se s ním.

Táta: Vpoho? Snad to teda nějak dopadlo podle tvých představ a něco z toho budeš mít...

Mezitím na zahradě bez mojí přítomnosti.

Máma: No bezva, tak to netrvalo ani tak dlouho ne? Já jsem si myslela, že to bude horší.

Vracím se zpět, rodiče už přestávají pracovat. Sedí, kouří a sledují jejich děti, které tvoří.

Máma: Anetko nezlob, ty jsi už sázela tak ji taky nech.

Macín: No to je teda něco... kus linolea, to tam musíme mít.

Adéla: A Alička sem bude pravidelně chodit zalívat, aby jí to vyrostlo?

Vašek: Ne, pozve sem nás...

Jose: To je pravda.

Máma: ... dělej... udělej to pro Aličku...

Adéla: Tohle je moje umělecký dílo... my jsme sem měli něco přinést a něco tady nechat, tak jsem to dovezla. Já nevím, že jste vy nic nedonesli.

Máma: Donesli.

Adéla: A co?

Máma: Já jsem jí udělala svícen, když tady nemá tu elektřinu.

Vašek: Já jsem něco dovezl, klidně to tu nechám, ale docela bych to rád někdy zase viděl.

Macín: Já jsem dovezl bráchu a Adélku a klidně je tady nechám.

Vašek: Použiju modrou..., protože umění.

Vacka: Já si to vyfotím na telefon, protože jsem vyprávěla dámám v kabinetě, co všechno hodlám dělat.

Jose: ... holky nebudou věřit.

Macín: Já mám barev dost v práci, já nemusím malovat.

Přesunujeme se ze zahrady od společného tvoření k chatě, kde si každý pracuje na své věci a probíhá komunikace okolo toho.

Adéla: Teď to bude zdlouhavej proces, protože to musím celý překroutit.

Jose: A není to jedno?

Adéla: Ne, tak musí to být hezký...

Vacka: Kde je ta Vaškova malůvka? Jo tady..., ale to je zrovna ta nejmíň kunstovní.

Máma: Všechny takový jsou ne?

Macín: Je to prostě hnus.

Jose: To je podle nějakýho vzoru dělaný?

Vacka: Já si myslím, že podle fotky... jako rozhodně ten chlapec...

Adéla: Jako se dívá na porno a u toho maluje... nebo?

Vacka: Jo to nevím čoveče...

Adéla: Na to jsem se měla vykašlat.

Macín: Mám ti pomoci?

Jose: Na vejšku si klidně fotte, ale nenatáčejte.

Aneta: Brigáda, brigáda, brigáda!

Vašek: Vocud' je taky pěkněj výhled na to Brno.

Jose: Z každýho kopce je pěkněj výhled na Brno.

Macín: Udělal jsem toto.

Adéla: Co to je?

Macín: To je ořech.

Máma: A jak jsi to dělal Macíne?

Macín: No našel jsem ořech a pak jsem ho zabarvil barvou.

Máma: A nechtělo by to bílý puntíky?

Macín: Černý jsem si říkal, ale tohle musí prvně zaschnout.

Adéla: Takhle to sjede?

Macín: Sjede.

Jose: To musíte právě zamotat, jakože nadvakrát.

Máma: Já jsem chtěla vyfotit.

Jose: Já nefotím... Alice vyfoť maminku.

Máma: Vyfoť mě jako opici.

Vacka: Já už bych tak pomalu jako šla... ale nechci tě tahat, aby jsi musela zase vylízat ten kopec.

Máma: No vždyť už pomalu půjdeme asi všichni.

Macín: Jo...

Adéla: Co je? Seš našťvaná?

Pátek, den poté:

Telefonát

Máma: ... Tak co jak ti je?... Já jsem ti chtěla poděkovat, že to bylo včera dobrý a moc pěkný jak jsme se tam všichni sešli. Dobře, že jsi to tak zbuntovala... ještě navíc to bylo i pro dobrou věc...